

Historia Pangei

Biorące udział w wystawie artystki i artyści podsuwają pytania, które pomagają uruchomić wyobraźnię ekologiczną. Jak prototypy powstające w sztuce mogą uczyć odpowiedzialności za niewidoczne cierpienie zadawane innym ciałom? Czy logika użyta w przemysłowej hodowli zwierząt może doprowadzić do podobnie przedmiotowej produkcji życia ludzkiego? Jaki potencjał ekologiczny mogą mieć skromne działania, np. czyszczenie podłóg starymi ścierkami i sianie rzeżuchy w przestrzeni publicznej albo spotkanie grupy kobiet odkrywających wspólnie ciężar patriarchy? Czego możemy nauczyć się od ludzi żyjących w zagrożonych wyniszczeniem tzw. kulturach rdzennych i ludowych? Jaka byłaby wartość towarów, pieniędzy i pracy w przyszłości pozbawionej perspektywy wzrostu gospodarczego? Dlaczego granice, strefy i terytoria dzielące Ziemię są fikcją i będą zawsze nieszczelne? Prace artystek i artystów połączone w przestrzeni wystawy tworzą esej, którego materia jest ludzka uważność i wrażliwość na współzależność różnych form życia.